

ВЕСЕЛИН ХАНЧЕВ
РАЗГОВОР С ВОЙНАТА

chitanka.info

Навън е нощ. А тук — покой.
Децата тихо спят.
Не спи зеленото око
на моя апарат.

Потраква морзът. Вие джаз
по някаква вълна.
Но в миг — американски глас.
Това си ти, война!

Това си ти. Пълзи край мен
гласа ти с дъх на ром,
пълзи от твоя континент
към моя мирен дом.

Това си ти. С гореща цев,
обвита още в дим.
Със теб лице срещу лице
настръхнали стоим.

Какво? Ти искаш, ти гориш,
да минеш там, отвъд,
където моите дъщери
в креватчето си спят.

Да скочиш с вик, като на лов,
внезапно у дома?
Да вбиеш в топлото легло
ковбойската кама?

Не дръзвай! Не мисли дори
да стъпиш тук, война!
Над спящите ми дъщери
бди моята страна.

*Тя бди до мен като войник,
неумолим и твърд,
срещу нахлулите вълни,
които носят смърт.*

*И в мрака като от окоп
аз шепна с гняв: „Назад!“ —
срещу зеленото око
на моя апарат.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.